

med Hensyn til de Spørgsmaal, som foreligger under Nr. 14 b og Nr. 15. Man har nemlig meent, at der nu var al god Grund til efterhaanden og gradvís at komme bort fra det noget vidtgaaende Understøttelses-system, som tidligere ved flere Væltigheder er blevet fulgt, og man har derfor for det Første indstillet, at de Bestillingsmænd, der kun i kortere Tid, og navnlig i et Tidrum af under 10 Aar, have staet i Statens Tjeneste, ikke burde have en Understøttelse, der varede i en Række af Aar, men at der kun ved deres Afgang gives dem en Affindelsessum, der vilde sætte dem istand til at faae deres Underhold i den vanskelige Tid, indtil de kunne finde et andet Erhverv. Udvalget er derfor enigt om, at der kun bør gives disse Bestillingsmænd en passende Sum een Gang for alle, og dens Størrelse vil, naar Forslaget under Nr. 14 b. vedtages, og naar det tilsvarende Forslag, som vil blive stillet paa Tilrægsbevillingsforslaget, ogsaa bliver vedtaget, komme til at udgjøre $\frac{3}{4}$ af Vedkommendes aarlige Løn, som altsaa udbetales dem eengang for alle. Dernæst har man meent, at, naar en pensioneret Embedsmand, der faaer et nyt Embede, maa finde sig i, at det stæer et Afdrag i hans Pension efter Reglen i Pensionens § 9, hvilken Regel ogsaa er optagen i det Udkast til den nye Pensionenslov, som foreligger Rigsdagen, maa det Samme være Tilfældet med Bestillingsmænd, og herpaa gaaer Forslaget under Nr. 15 ud. — Forslaget under Nr. 16 angaaer et lille Beløb, som er foreslaaet anvendt til Vønning af en Politiasistent i en Jurisdiction under Randers Amt. Den ærede Minister har havt god Joie til i Henhold til Bestemmelserne i den nye Vønningslov for Retstjenere at foreslægge Rigsdagen Spørgsmaalet, om man vil yde et saadant Tilskud, efterat Embedet er gaaet over til at blive lønnet med fast Løn. Men Udvalget har meent, at der maa træves ganske særegne Grunde for at give et saadant Tilskud til Udviklingen af Politivæsenet i en enkelt Jurisdiction, og at saadanne Grunde formeentlig ikke vare tilstede her. — Med Hensyn til Forslaget under Nr. 17, som i alt Væsentligt kun angaaer et Post-

ringsspørgsmaal, skal jeg henbise til Betænkningen, og lige saa lidt skal jeg gaae ind paa Forslaget under Nr. 18, der kun angaaer en veen Redaction. — Forslaget under Nr. 19 er stillet af et Mindretal; men jeg anseer det for rigtigst allerede nu at udvikle, hvorfor Fleertallet ikke har kunnet tiltræde det. Forsaavidt dette Forslag gaaer ud paa, at i Finantsloven under § 20 skulle de Summer optages, som medgaae til Administrationen af Oveformynderiet, kan det ikke være Meningen, at Rigsdagen skal have nogen Indflydelse paa disse Summers Størrelse. Det kan nemlig fornuftigvís ikke være Mindretallets Mening at ville handle imod en aldeles tydelig og klar Lov, som for to Aar siden er udkommen, nemlig Loven af 26de Mai 1868, som med Hensyn til den nye Oveformynderi-afdeling siger, at Administrationsudgifterne skulle bestemmes ved et af Kongen approberet Regulativ, og indtil et saadant kan træde i Kraft, af Justitsministeriet, og som endvidere med Hensyn til den Københavnske Afdeling siger, at det skal have sit Forblivende ved de Regler, der findes i Bekjendtgørelsen af 31te December 1857, hvilken ligeledes henviser disse Spørgsmaal til administrativ Afgjørelse. Men naar det saaledes er klart, at Rigsdagen ikke efter den foreliggende Lovgivning kan have nogen Indflydelse paa Størrelsen af disse Summer, maa jeg tilstaae, at jeg ikke rigtig veed, hvorfor man vil fylde Finantsloven med dem. Forsaavidt dette Forslag dernæst har en anden og ulige vigtigere Bestemmelse, den nemlig, som indeholdes i sidste Vinte af Forslaget, hvorefter Oveformynderiets Regnskab skal optages paa Statsregnskabet og altsaa blive Gjenstand for Statsrevisionens Behandling, er det jo klart, at dette er motiveret derved, at Statskassen under visse Vetingelser har paataget sig en Garanti for de Umyndiges Midler. Forslaget gaaer altsaa ud paa, at det af Hensyn dertil skal være undergivet Bevillingsmyndighedens Tilsyn, hvorledes denne store Formue paa over 30 Millioner administreres. Jeg skal i denne Henseende intide om, at dengang Loven af 26de Mai 1868 forelaa her i Thinget, blev det med stor Stykke gjort gjældende, at den saakaldte daglige Revision,